

RESSÒ DE LA PARAULA

En comunió amb la creació (l'ideal)

Tant de bo els nostres contactes amb la natura aquestes vacances desvetllin aquest diàleg joïós amb el Creador a propòsit de les meravelles que capten els nostres sentits! Qui entri en aquest diàleg assolirà una experiència encara més joiosa: la comunió amb Déu i amb tot allò creat (inclosa la humanitat sencera).

No tothom pot aconseguir aquest somni. En primer lloc, perquè la creació, en si mateixa, és muda. I per si mateixa la natura no té sentit, malgrat ser tan digna d'admiració. El seu sentit i la seva veu li venen de l'ésser humà, que, com a imatge de Déu, ocupa el cim de la creació.

És a través de l'ésser humà que la natura «parla»: parla o canta lloant Déu i ens parla a nosaltres, comunicant-nos quelcom de la seva veritat i bellesa.

Així ho diem en la litúrgia de la Missa:

«Per això, el cel i la terra us adoren i us canten un càntic nou; i nosaltres, amb tots els estols dels àngels...» (Prefaci de l'Eucaristia II); «tota la creació canta per la nostra veu...» (Prefaci Pregària IV).

En els salms convidem les coses i els éssers vius creats que lloïn Déu, com si tinguessin enteniment i llibertat, i fossin capaces d'estimar (perquè la lloança no és possible sense estimar).

Què volem expressar quan diem que la natura parla? Alguns, que copsen la seva bellesa i perfecció, aconseguen albirar en ella bells missatges, als quals responen i tradueixen, de vegades, amb belles paraules o obres d'art: poetes, pintors, músics, etc. (Parlen amb ells mateixos, tancats en un monòleg, potser només obert al lector anònim, a l'amic o a l'espectador ocasional?).

Molta gent parla amb els animals. Fa uns dies vaig veure pel carrer una persona que dirigia un llarg discurs (potser una renyina) al gos que havia tret a passejar. Admetem que es pugui donar una certa interacció. Però això està molt lluny de ser un diàleg.

«Avui molts tenen fills com si tinguessin mascotes i tenen mascotes com si tinguessin fills», deia una periodista. La sort de tractar amb els animals és que mai et critiquen, ni et contradiuen, no reivindiquen la seva dignitat, els pots dominar un cop conegut el mecanisme de la seva psicologia... Molts, fins i tot, creuen que això és fidelitat i afecte i que, en conseqüència, és millor tractar amb ells que amb persones humanes, sempre exposat a la traïció... (és perillós tractar amb persones lliures!).

Però aquests, que capten el llenguatge de la creació i fins i tot parlen amb les criatures, resten en el llinard de la casa on es gaudeix de la veritable comunicació i comunió. El creient és capaç de discernir

sempre el seu llenguatge, un llenguatge que és veritable paraula del Déu creador: la fe, i tot el que l'acompanya (la vida de l'Esperit), desperta i educa la vista i l'oïda, és a dir, el cor, per percebre un immens missatge, el que transmeten la bellesa i perfecció de la natura. Situat com interlocutor, el creient mira de respondre (amb el sentiment, la paraula, el silenci, la contemplació, i també amb l'art, etc.) i en aquesta conversa experimentem una gran alegria.

I en aquest diàleg les coses creades assoleixen el seu sentit... i canten de goig.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Els anuncis publicitaris sempre són agressius, van directes a oferir-te allò que necessites.

Fa anys va fer fortuna un anunci que ho deixava clar: «Busque, compare, y si encuentra algo mejor... cómprelo!». La convicció d'aquesta ordre donada per TV va omplir les llars de caps de sabó en pols per rentar la roba. Es tracta d'això, comprar el producte que anuncien o no.

Estem tan acostumats a anuncis espectaculars: cotxes que volen, jo-

guines grosses i que es mouen, nens que salten perquè mengen cereals i galetes que són dinosaures. Res no és veritat.

En la nostra fe cristiana tot s'inicia en un anunci. Un anunci on és un Àngel qui ens ven el producte. No hi ha qui s'ho cregui. Per què uns anuncis ens els creiem i els altres no?

«L'anunci de la fe»

Fem creïble la nostra fe i fem que l'anunci sigui el que és.

Demostrem-ho: que quan parlem de la mort ho fem amb l'alegria d'aquell que se'n va a trobar el Pare, quan parlem del servei als altres no sigui un sacrifici i un esforç, quan preguem sigui el gran moment esperat d'experimentar-nos estimats per Déu: la moixai-

na de la mare abans d'anar a dormir.

No és altra cosa, res més que viure la joia de la fe.

Nosaltres hem descobert el millor producte al prestatge i el tenim a casa. Ens l'emportem cada setmana i en vivim d'ell.

Fem-ho saber!

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

En comunión con la creación (el ideal)

Ijalá nuestros contactos con la naturaleza estas vacaciones despierten ese diálogo gozoso con el Creador a propósito de las maravillas que captan nuestros sentidos! Quien entre en ese diálogo alcanzará una experiencia aún más gozosa: la comunión con Dios y con todo lo creado (incluida la humanidad entera).

No todos pueden alcanzar este sueño. En primer lugar, porque la creación, en sí misma, es muda. Y por sí misma la naturaleza no tiene sentido, a pesar de ser tan digna de admiración. Su sentido y su voz le vienen del ser humano, que, en cuanto imagen de Dios, ocupa la cima de la creación.

Es a través del ser humano como decimos que la naturaleza «habla», habla o canta alabando a Dios y nos habla a nosotros, comunicándonos algo de su verdad y belleza.

Así lo expresamos en la liturgia de la Misa:

«Por eso, Señor, todas tus criaturas en el cielo y en la tierra, te adoran cantando un cántico nuevo; y también nosotros, con los ángeles...» (Prefacio de la Eucaristía II). «Y por nuestra voz las demás criaturas...» (Prefacio Plegaria IV).

En los salmos invitamos a las cosas y los seres vivos creados a que alaben a Dios, como si tuvieran entendimiento y libertad, y fueran capaces de amar (pues la alabanza no es posible sin amar).

¿Qué queremos expresar cuando decimos que la naturaleza habla? Algunos, que captan su belleza y perfección, logran barruntar en ella bellos mensajes a los que responden y traducen, a veces, con hermosas palabras u obras de arte: poetas, pintores, músicos, etc. (¿Hablan consigo mismos, encerrados en un monólogo, quizá solo abierto al lector anónimo, al amigo o al espectador ocasional?).

Mucha gente habla con los animales. Hace unos días vi por la calle a uno que dirigía un largo discurso (quizá una riña) al perro que había sacado a pasear. Admitimos que exista una cierta interacción. Pero esto está muy lejos de ser un diálogo. «Hoy muchos tienen hijos como si tuvieran mascotas y tienen mascotas como si tuvieran hijos», decía una periodista. La suerte de tratar con los animales es que nunca te critican, ni te contraargumentan, no reivindican su dignidad, les puedes dominar una vez conocido el mecanismo de su psicología... Muchos, incluso, creen que eso es fidelidad y afecto y que, en consecuencia, es mejor tratar con ellos que con personas humanas, siempre expuesto a la traición... (¡es peligroso tratar con personas libres!).

Pero éstos, que captan el lenguaje de la creación e incluso hablan con las criaturas, se quedan en el umbral de la casa donde se disfruta de la verdadera comunicación y comunión. El creyente es capaz de discernir siempre su lenguaje, un lenguaje que es verdadera palabra del Dios creador: la fe, y todo lo que le acompaña (la vida del Espíritu), despierta y educa la vista y el oído, es decir, el corazón, para percibir un inmenso mensaje, el que transmiten la belleza y perfección de la naturaleza. Situado como interlocutor, el creyente trata de responder (con el sentimiento, la palabra, el silencio, la contemplación, y también con el arte, etc.) y en esa conversación experimentamos una gran alegría.

Y en ese diálogo las cosas creadas alcanzan su sentido... y cantan de gozo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Sortida a la Cova de Manresa des de l'Arxiprestat de Sant Boi

Els consells parroquials de l'Arxiprestat de Sant Boi de Llobregat, que comprèn les sis parròquies d'aquesta ciutat i les dues existents a Santa Coloma de Cervelló, com a cloenda del

present curs i en especial del treball sinodal realitzat, van fer una sortida-pelegrinatge a la Cova de Sant Ignasi, a Manresa, el dissabte 2 de juliol, en el marc del 500 aniversari de la conversió del sant. Es tractava de la primera vegada que aquells més implicats a la vida de les comunitats cristianes realitzen una iniciativa similar, que va ajudar a afavorir la coneixença recíproca i la consciència d'Església present a l'arxiprestat.

Un estiu més, **Catalonia Sacra** torna a convidar a visitar el patrimoni cultural de l'Església durant els mesos més calorosos. Un cop superada l'etapa més dura de la pandèmia que ha limitat molt la interacció i la socialització, aquest 2022 la proposta cultural de Catalonia Sacra és «Fes amics»: una invitació a visitar els tresors culturals d'arrel religiosa i a descobrir-ne els valors, amb l'excusa de buscar personatges

que formen part d'aquest patrimoni, bé en siguin els protagonistes principals, bé siguin elements anec-

Fes amics!

dòtics que poden passar desapercibuts.

L'altre punt fonamental de les accions de «Fes amics» és la invitació a participar en les nombroses activitats guiades que es fan en les esglésies de la Xarxa Catalonia Sacra.

Al web es poden consultar fitxes informatives d'una trentena d'espais que estan oberts a la visita (esglésies obertes), l'oferta estiuenca de visites (visites guiades)

o informació sobre els serveis que disposen (horaris d'obertura, atenció al visitant, servei de guiatge...).

La Passió d'Olesa 2022 a internet

La Passió d'Olesa ofereix durant aquest mes de juliol la possibilitat de veure per Internet en horari flexible l'espectacle estrenat aquesta temporada 2022. Fins al 31 de juliol s'ha activat el servei online perquè es pugui gaudir d'una de les representacions de la recent temporada a l'hora que l'espectador esculli a través d'un sistema de vídeo a demanda.

Una nova Passió d'Olesa d'unes 2 h de durada que resulta emocionant, tant si ja s'ha vist en temporades anteriors com si és la primera vegada. *La Passió d'Olesa 2022 per Internet* es pot veure a través de

la plataforma **Scenikus**. Més informació al web de lapassio.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Els ancians entren en la terra promesa, que Déu desitja per a cada generació, quan transmetem als joves el seu testimoni de fe. Llavors, guiats pel Senyor Jesús, ancians i joves entren junts en el seu Regne de vida i d'amor» (23 de març).

@Pontifex_es: «Demanam al Senyor de la vida que ens deslliuri de la guerra: amb la guerra tot es perd; no hi ha victòria en una guerra. Que el Senyor envii el seu Esperit i ens faci comprendre que la guerra és una derrota per a la humanitat» (23 de març).

@Pontifex_es: «Preguem junts també perquè els governants comprenguin que comprar i fabricar armes no soluciona els problemes. La solució és treballar junts per la pau» (23 de març).

@Pontifex_es: «A Maria, Mare del Redemptor, confiem el crit de pau de les poblacions oprimides per la guerra i la violència, perquè la valentia del diàleg i de la reconciliació predomini sobre les temptacions de venjança, corrupció i potència» (25 de març).

II Jornada Mundial dels Avis i de les Persones grans

A hui, 24 de juliol, se celebra la **II Jornada Mundial dels Avis i de les Persones grans** i el papa Francesc ens convida a prendre consciència de la seva rellevància en les nostres comunitats i no com una cosa episòdica, sinó estructural. Per aquesta ocasió, ha escrit un missatge titulat «Encara donaran fruit a la vellesa» (Sl 92,15), en el qual insisteix en la importància de la presència dels ancians a la nostra societat i, per tant, de la necessitat de posar les bases d'una pastoral a llarg termini, que ens comprometrà durant dècades.

Amb motiu d'aquesta jornada, l'Església concedeix indulgència plenària als ancians que participin a les litúrgies celebrades amb motiu de la Jornada, presencialment o a través dels mitjans de comunicació, i a tots aquells que, en els dies immediatament anteriors o posteriors a la Jornada visitin un

ancià que estigui sol. Això està en sintonia amb el que escriu també el Papa en el seu missatge, és a dir, que aquest tipus de visita és una obra de misericòrdia del nostre temps.

El Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida han elaborat un **kit pastoral** amb instruccions per a la celebració de la Jornada. Consisteix en el missatge del Sant Pare per a la Jornada, la pregària oficial i les catequesis dels dimecres del Papa sobre la vellesa. Aquests textos van acompanyats d'alguns suggeriments pastorals i litúrgics.

Aquesta jornada s'esdevé en proximitat a la festa de sant Joaquim i santa Anna, avis de Jesús, i en el mes de juliol 2022, en què la intenció de pregària del Papa, difosa a través del popular «**Video del papa**», es focalitza precisament en la figura dels avis.

Ajuda a l'Església Necessitada, també al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

A questa Fundació Pontifícia ja té, formalment, una delegació a la nostra diòcesi, i el seu delegat és Josep Maria Guardiola, de Sant Vicenç dels Horts. Aquesta entitat, promoguda pel papa Pius XII, va començar amb l'alemany P. Werenfried van Straaten en 1947, per ajudar l'Església catòlica present en països de veritable necessitat i també els milers de refugiats i els cristians perseguits arreu del món per motiu de la fe.

Ajuda a l'Església Necessitada (ACN per les sigles en anglès) vol ser un pont d'ajuda mútua, un vincle de caritat fraterna i esperança, ajudant els cristians que pateixen necessitat o persecució a viure la seva fe, a través de la pregària, la informació i el finançament de projectes que responguin a les carències pastorals de l'Església local. Ho fa des dels valors de l'esperit de servei, compromís, confiança en la Providència, transparèn-

cia, austeritat i fraternitat espiritual entre tots els membres de la família ACN.

La Fundació es financia exclusivament amb donatius de benefactors i l'ajuda es destina als projectes i necessitats presentats per milers de missioners i religiosos de l'Església catòlica que estan

presentes en els països més necessitats.

En el darrer any, ja s'han portat a terme algunes iniciatives d'ACN de pregària i sensibilització al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, com ara la peregrinació del calze de Qaraqosh (Iraq) i darrerament la Icona de l'Anunciació d'Homs (Síria). I amb anterioritat, la col·lecta de la Missa Crismal del 2017 (12 d'abril), va ser destinada a un projecte d'ACN.

A partir d'ara, Ajuda a l'Església Necessitada es fa més present a la nostra diòcesi, amb la seva seu a la Casa de l'Església.

Per a més informació:

AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA (ACN)
santfeliudellobregat@ayudaalaiglesianecesitada.org
 Tel. (+34) 936 327 630
www.ayudaalaiglesianecesitada.org

AGENDA

■ **Eucaristia de final de curs a la Cúria.** El proper divendres 29 de juliol, el bisbe Agustí presidirà aquest moment de conclusió i d'acció de gràcies del curs transcorregut, amb la celebració de l'eucaristia a les 13 h, a la capella de la Casa de l'Església, per als treballadors de la Cúria diocesana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 4,33;5,12.27.33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina.

26. □ Dimarts [Jr 14,17-22 / Sl 78 / Mt 13,36-43]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / Sl 58 / Mt 13,44-46]. **Sant Feliu de Llobregat:** ■ Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Julià i Semproniana, vgs. i mrs.

de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.

28. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

29. □ Divendres [1Jo 4,7-16 / Sl 33 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i ta-

verners; sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. **Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell:** ■ Beats mrs. de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ecle 1,2;2,21-23 / Sl 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

Diumenge XVII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Demaneu i Déu us donarà; cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà»

Sovint ens preguntem si el Senyor escolta realment la nostra pregària. La sensació que tenim és que de vegades «en passa», de nosaltres. Però l'evangeli acaba justament dient: *Si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als que l'hi demanen.* Preguntem-nos tanmateix: demanem l'Esperit Sant? Demanem el que realment és el millor per a la nostra vida que l'evangeli resumeix en demanar «l'Esperit Sant»? Abans Jesús ha posat l'exemple d'un amic o d'un pare i ens diu: *si vosaltres que, comparats amb Déu, sou dolents escolteu l'amic que us demana tres pans o doneu el millor al vostre fill, és que Déu no escoltarà la vostra pregària?* Per això afirmo: *Demaneu i Déu us donarà; cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà.* Certament, Déu escolta la nostra pregària! I per això el mateix Jesús ens ha ensenyat com hem de pregar, amb l'oració del *parenostre*. Primer demanem a Déu tot el que fa referència *al seu Regne, a la seva voluntat*; i després preguem per nosaltres, però quant a coses materials només demanem *el nostre pa de cada dia*; la resta fa referència al nostre seguiment de Crist: *perdonar, no caure en temptació...* La primera lectura ens presenta un exemple de l'eficàcia de la pregària: Abraham aconseguí el perdó de la ciutat. Comença parlant de *cinquanta justos* però acaba fent que el Senyor accepti *perdonar* tota la ciutat només que *s'hi trobin deu justos*: confiança i pregària d'Abraham. Pau ens recorda que *Déu ens ha donat la vida juntament amb Crist* havent rebut el perdó de les culpes. *Pel baptisme fórem sepultats en Crist i amb ell també vam ressuscitar.* Això ens dona la gran confiança per adreçar-nos al Pare amb la certesa que escolta les nostres pregàries, que ens donarà l'Esperit Sant si l'hi demanem. Què ens preocupa a l'hora de pregar: Déu, la seva voluntat, el seu Regne o més aviat la nostra salut, el nostre benestar material o potser fins i tot els nostres diners? Ens cansem de pregar? Som constants a parlar amb el Senyor?

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodom i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodom, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodom cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoinis; la porta ja és tançada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

▶ Lectura del libro del Gènesi (Gen 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré.»

Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor. Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos.»

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco.»

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta. Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré.»

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta.»

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré.»

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Quando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él.

Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».